

полета *), които Гърцити за да отърватъ излѣзли на срѣща имъ: военачалникъ Иванъ по сухо, и адмиралъ Музелей отъ камъ морето, та нападнѣли на нашиты, които гы разбили тѣй, чтото Военачалникътъ Иванъ и патрицій Алекса едва сварили да побѣднѣтъ; генерала Фотина убили; адмиралътъ, който былъ излѣзълъ на сушнѣтъ да помага, нагнѣнали и като бѣгалъ да ся върне пакъ въ корабыты, паднѣлъ съ дружинѣтъ си въ морето и ся удавилъ; военачалницити Львъ и Пота, които пазяли крѣпоститы на палата ся притѣснили и побѣгнѣли, а нашити тогава срутили крѣпостѣтъ, и изгорили палатыты на Пегыйскыты полета (922 л.) прѣди пятѣтъ недѣля отъ Великы-пости.

II. Ами Симеонъ въ Едрене какво станѣлъ?

О. Той все слѣдувалъ да го държи въ обсадж, додѣто най-послѣ тамошній управитель патрицій Львъ Морро ся принудилъ отъ гладъ та го прѣдалъ (923 л.) Симеону, комуто войводыты слѣдвали да обсаждать столицѣтъ съ такѣвъ успѣхъ, чтото даже изгорили и Тодориный палатъ и Гърци-ты, които пакъ излѣзли прѣзъ Юній на срѣщѣ имъ, разбили. А когато ся научилъ за тоя успѣхъ на своиты войводы Царь Симеонъ помыслилъ си, че е врѣмя вече да земе Цариградъ, нъ нѣмалъ флотъ, та пратилъ до Сарацинскыя Калифъ въ Африкѣ посланници, за да го покани да му доде на помощь съ корабиты си, и съ условіе като приземѣтъ Цариградъ, да си раздѣлятъ користиты и грабежѣ, что ще извлѣкѣтъ отъ него, а градътъ да остане Симеону, Калифѣтъ пѣкъ да земе областѣтъ Морежъ.

II. Ами сполучилъ ли е Симеонъ въ това, като ги пратилъ?

О. Сполучилъ, нъ когато Калифѣтъ му върнѣлъ

*) Пегыйскыты полета были близу при устїето на рѣкѣтъ (Кехатханъ), что ся влива въ златыя рогъ, и ся наричали тѣй по причинѣ на сладкыты изворы, които гы оросивали.